

Marie-Thérèse Janssen schenkt koffie in in zorgbuurthuis 't Hageltje. © Jeroen Appels/Van Assendelft [Marie-Thérèse Janssen schenkt koffie in in zorgbuurthuis 't Hageltje.](#)

Het 'wonder van Oss' brengt geluk én fors minder zorgkosten, maar verzekeraars willen niet betalen

Zorgbuurthuis 't Hageltje in Oss scoort geweldig: de zorg is 30 procent goedkoper en de bewoners voelen zich ronduit gelukkig. De gemeente verlengt de subsidie ruimhartig, maar achter de schermen schuurt het. Want zorgverzekeraars betalen nog steeds niet mee.

Kirsten Rietbergen
Regioverslaggever 27 juli 2026, 07:00

In de gezellige huiskamer van zorgbuurthuis 't Hageltje aan de Hagelkruisstraat in Oss spelen de bewoners vanmiddag spelletjes.

Rummikub is favoriet. Bewoner Gerard zit in een hoekje te kijken naar de Tour de France. „Kan ik ook in mijn appartement doen. Maar hier is het gezelliger”, zegt hij.

Hij woont nu alweer drie jaar in 't Hageltje, samen met zijn hond Bianca. Dat zij mee mocht, gaf voor Gerard de doorslag om te verhuizen. „Ik heb hier mijn eigen plek, mijn rust en mijn hond. Ook is er altijd wel iemand om een praatje mee te maken.”

Gerard van Amstel woont sinds drie jaar in zorgbuurthuis 't Hageltje in Oss. © Kirsten Rietbergen

Het was Lilian Marijnissen, voormalig fractievoorzitter en Tweede Kamerlid voor de SP, die de kiem legde voor het allereerste zorgbuurthuis van Nederland.

Zij zag na het wegbezuinigen van de verzorgingshuizen een grote groep mensen in een gat vallen. Want waar is plek voor ouderen die te goed zijn voor een verpleeghuis, maar die eigenlijk ook niet meer alleen thuis kunnen wonen?

Ze had een idee voor een bejaardenhuis 2.0, dat midden in de wijk staat: het zorgbuurthuis. Kleinschaliger. Met steeds dezelfde vertrouwde verzorgers, die minder op de klok werken. Met hulp vanuit de buurt. Dat zou goedkoper zijn dan een grote organisatie met allerlei managementlagen.

De buurt pakte het mee op

In Oss pakte partijgenoot Marie Thérèse Janssen, die een groot zorghart heeft, dit idee op. In de Schadewijk wilde op dat moment een groep bewoners een oud schoolgebouw van sloop redden. Samen met hen, vastgoedman Ton Kemkens, Joris van Hest van Interzorg en de gemeente zette ze in mum van tijd zorgbuurthuis 't Hageltje op.

Marie Thérèse Janssen. © Jeroen Appels/Van Assendelft

Vijftien zestigplussers wonen er nu in 't Hageltje. Ze wonen er zelfstandig. Waar nodig krijgen ze huishoudelijke hulp of lichte zorg van Interzorg, die er overdag twee mensen heeft. 't Hageltje is een proeftuin voor het hele land.

Want kan zorg in Nederland anders, gezelliger én betaalbaarder? Het antwoord uit Oss is een volmondig 'ja'. Uit de cijfers blijkt dat het

experiment meer dan geslaagd is. Bewoners voelen zich er aantoonbaar gelukkiger en vitaler. En opmerkelijk: de totale zorgkosten liggen 30 procent lager dan in de reguliere zorg.

„Mensen hebben minder zware zorg nodig omdat ze niet meer eenzaam zijn en omdat ze elkaar helpen”, legt manager Annet Cuijers van Interzorg uit.

Het succes is zelfs zo groot dat de gemeente Oss het liefst wil opschalen naar vijf van dit soort zorgbuurthuizen in de stad. En daarom trekt Oss na de proefperiode van drie jaar opnieuw de portemonnee: de subsidie wordt verlengd met ruim 350.000 euro tot en met 2027.

Als zorg niet in een hokje past

Zo positief, maar toch wordt het initiatief bedreigd door de bureaucratische werkelijkheid. Want hoe goed het zorgbuurthuis ook werkt, het past niet in het ouderwetse ‘systeem’ van de Nederlandse zorg. Zorgverzekeraars willen niet meebetalen aan het zorgbuurthuis, constateert de gemeente. Zij vergoeden traditioneel alleen ‘zware zorg’ of afgebakende zorguren. Niet de gezelligheid, het praatje, het samen eten, of al die andere dingen die zware zorg juist voorkomen.

Janssen kijkt er met gemengde gevoelens naar. „We hebben bewezen dat het werkt”, zegt ze. „Iedereen ziet het. Er kwamen hier twee staatssecretarissen op bezoek en in november komt de minister kijken. Iedereen vindt het prachtig en wil weten hoe het werkt. Maar als het om de rekening gaat, kijken de landelijke zorginstanties weg. Ze weten niet hoe ze het weg moeten schrijven. In hun potjes en Excel-sheets bestaat de preventie die wij bieden simpelweg niet.”

Foefjes om toch geld te krijgen

Dat betekent dat de gemeente Oss momenteel bijna alle extra kosten opvangt om het zorgbuurthuis open te houden. Omdat zorgorganisaties als VGZ niet structureel willen meebetalen, worden er nu achter de schermen ‘foefjes’ bedacht.

Zo wordt er gekeken of bewoners die daar administratief recht op hebben een nét wat duurdere zorgindicatie kunnen krijgen. Het extra geld dat daarmee binnenkomt, kan Interzorg dan inzetten voor de buurthuisfunctie en preventie.

Het is een vreemde spagaat: op papier duurdere zorg aanvragen, terwijl de praktijk bewijst dat de zorgkosten juist omlaag kunnen. Janssen schudt haar hoofd: „Je moet het systeem aanpassen aan wat mensen nodig hebben, niet de mensen in een administratief foefje drukken om het geld rond te krijgen.”

Altijd dezelfde hulp over de vloer

Dat de zorg hier minder kost, komt volgens Annet Cuijpers voor een groot deel door de vaste gezichten in de zorg. „In de reguliere thuiszorg zien ouderen soms wel tien verschillende gezichten in een week. Hier zijn het altijd dezelfde verzorgenden. Dat geeft een enorm gevoel van veiligheid en rust.”

„Doordat wij er altijd zijn, zien we kleine kwalen al voordat ze ernstig worden. Zo voorkomen we doktersbezoeken of opnames”, bevestigt verzorgende Annemieke. „Wij zijn er van ’s ochtends vroeg tot aan het einde van de middag. We voeren geen strakke schema’s uit, maar helpen waar het nodig is.”

Ze zijn zo lief voor me hier allemaal. Ik heb gezelligheid als ik dat wil, en mijn eigen deur als ik rust zoek

Annie (89), bewoonster van ’t Hageltje

Ook voor de buurt is ’t Hageltje een echt inlooppunt geworden.

Buurtbewoner Jan Hermans (91) komt twee keer per week een potje rikken. „Vroeger kenden de mensen in de straat elkaar allemaal. Hier kom je elkaar weer tegen”, zegt hij.

Buurtbewoner Jan Hermans komt twee keer per week rikken in zorgbuurthuis 't Hageltje in Oss. © Kirsten Rietbergen

Het hart op de juiste plek

Annie Ploegmakers (89) woont sinds anderhalf jaar in ’t Hageltje. Ze nam zelf het initiatief; nadat haar man overleed werd het huis waarin ze woonde te stil. „Ik fleurde er helemaal van op. Ik ben een mens dat gezelligheid nodig heeft”, zegt ze.

„Ze kunnen in Den Haag wel heel lang gaan rekenen en vergaderen, maar ze moeten hier gewoon eens een middagje komen zitten”, zegt ze. „Dan zien ze meteen waar het echt om gaat.”

Annie Ploegmakers woont sinds anderhalf jaar in zorgbuurthuis 't Hageltje in Oss. © Kirsten Rietbergen

Waarin verschilt het zorgbuurthuis van een reguliere zorginstelling?

- Er is geen zorgindicatie nodig
- Ook bereikbaar voor een kleine portemonnee (huur ong. 750 euro per maand)
- Voor 60-plussers
- Zelfstandig leven: alleen hulp of zorg als bewoners er zelf of samen niet uitkomen
- Bewoners moeten zelf hun zaken regelen (zoals water, elektriciteit, internetprovider etc.)
- Voor lichte zorg, niet voor 24 uurszorg
- Steeds dezelfde verzorgenden
- Buurt helpt mee met activiteiten
- Er is een aantal appartementen voor echtparen
- Huisdieren zijn in eigen appartement toegestaan
- Huiskamer is 'openbare' plek: hier kan ook een verjaardag worden gevierd, bezoek worden ontvangen etc.

Kirsten Rietbergen

schrijft over de gemeente Oss met haar 24 kernen

k.rietbergen@bd.nl

[Het 'wonder van Oss' brengt geluk én fors minder zorgkosten, maar verzekeraars willen niet betalen | Regio | BD.nl](#)